בית משפט לענייני משפחה באשדוד

י"ס 59576-02-21 ס' נ' כ'

תיק חיצוני: **סוג זיהוי צד א'**

בפני כב' השופטת כרמית חדד

המבקשת: **ס' ת"ז, ************
ע"י ב"כ עו"ד אור עזריה

נגד

המשיבה: **כ' ת"ז, ***********
ע"י ב"כ עו"ד ארתור שני

בעניין הקטין ר' ת"ז ****** יליד *********.**

החלטה

המבקשת הגישה שלוש בקשות:

האחת – בקשה למתן צו מניעה זמני האוסר על המשיבה להעתיק את מקום מגורי הקטין לעיר אחרת.

השניה – בקשה בעניין הבטחת קשר עם הקטין לשם חלוקת זמני השהות עמו.

השלישית – בקשה להרחבת הבקשה לצו מניעה כך שיאסור על המשיבה קבלת החלטות רפואיות ביחס לקטין בהעדר הסכמה לרבות העברת תיק טיפת חלב ביחס לקטין לעיר אחרת.

רקע:

1. המבקשת, גב' ס' (להלן: "המבקשת"), והמשיבה גב' כ' (להלן: "המשיבה"), קיימו קשר זוגי במשך מספר שנים והתגוררו יחד בדירה ששכרו בעיר א'.

2. המבקשת והמשיבה רכשו מספר מנות זרע של תורם אחד. המשיבה הרתה מתרומת הזרע וביום ******** נולד הקטין ר' (להלן: "הקטין"). קודם נולד הקטין הגישו המבקשת והמשיבה בקשה למתן צו הורות פסיקתי למבקשת ביחס לקטין בעוד הוא עובר (בתיק תמ"ש 16781-10-20). בפועל התקיים דיון בבקשתן לאחר לידת הקטין וביום 18.01.2021 (לפני מעט פחות מחודשיים). לאחר שהמבקשת והמשיבה חזרו על בקשתן לרבות משמעות הצו אשר מעניק זכויות וחובות למבקשת ביחס לקטין, ניתן בו ביום צו הורות פסיקתי כמבוקש.

3. המבקשת אף היא הרתה לאחרונה מזרעו של אותו תורם זרע ומצויה בשבועות הראשונים להריון.

4. במהלך חודש פברואר 2021 עזבה המשיבה את בית המגורים המשותף ב-א' ועברה להתגורר עם הקטין בבית הוריה בעיר ר'.

<u>טענות המבקשת:</u>

5. המבקשת טוענת כי המשיבה נסעה ביום 15.02.2021 לבקר את אמה המתגוררת בעיר ר', נשארה ללון שם וממועד זה מונעת מן המבקשת לפגוש בקטין אלא על פי תנאי המשיבה. המבקשת טוענת כי המשיבה מתרצת את עמדתה בכך שהקטין יונק חרף העובדה שהקטין ניזון גם מתחליפי מזון ומתחיל לאכול אוכל מוצק.

6. המבקשת טוענת כי הצדדים רכשו את תרומת הזרע לצורך הרחבת המשפחה והבאת ילדים משותפים נוספים , לטענתה לצורך כך שכרו יחד דירה משותפת מרווחת המותאמת למגורי הקטין וקטין נוסף שיוולד וכן רכשו את כל הציוד הנדרש לקטין. בנוסף טוענת המבקשת כי הן התעתדו לרכוש דירה בעיר א'. המבקשת הודיעה על נכונותה לפנות את הדירה המשותפת על מנת לאפשר מגורי הקטין בדירה תוך חלוקת זמני השהות עם הקטין בדירה.

7. בנוסף טענה המבקשת כי היא לקחה חלק פעיל הן במהלך הריונה של המשיבה והן בטיפול בקטין מיום שנולד. המבקשת מוסיפה וטוענת כי מצבה של הנפשי של המשיבה אינו יציב.

<u>טענות המשיבה:</u>

8. בכל הנוגע לבקשה למתן צו מניעה טוענת המשיבה כי המדובר בבקשת סרק שנועדה להחזיק במשיבה כבת ערובה עד אשר תחתום על בקשה לצו הורות פסיקתי ביחס לעובר אותו נושאת המבקשת.

עוד טוענת המשיבה כי המדובר בבקשה שלא באה בגדרם של הסעדים המנויים בתקנה 10 לתקנות **להסדר התדיינויות בסכסוכי משפחה** (הוראת שעה) תשע"ו – 2016 שכן התקנות מתירות הגשת בקשה לשמירת המצב הקיים בעוד הבקשה דנן במהותה היא בקשה למתן צו

עשה להשבת הקטין לעיר א'. המבקשת טוענת כי המצב הקיים הוא שהמשיבה והקטין מתגוררים בעיר ר' ולשמירה על מצב קיים זה היא אינה מתנגדת.

9. ביחס לבקשה להבטחת קשר טוענת המשיבה שאף היא בקשת סרק באשר המבקשת אינה מציינת מהו הסעד לו היא עותרת למעט דרישתה כי תראה את הקטין כרצונה.

10. לגופן של הבקשות טוענת המשיבה כי בסמוך ללידת הקטין החלה המבקשת להזניח את המשיבה להתעלם מצרכיה ולנהוג וכחנות וכוחנות בבית וכי מציאות זו הפכה בלתי נסבלת עבור המשיבה. המשיבה מוסיפה וטוענת כי א' היא עיר הולדתה של המבקשת וכי בדידותה של המשיבה התחדדה לאור בדידותה בעיר ולפיכך מצאה לטענתה מזור בבית הוריה ב-ר'.

11. המשיבה טוענת כי המבקשת לא אפשרה לה ליטול את חפציו של הקטין מדירת הצדדים שנרכשו במשותף וזאת מתוך רצונה לדאוג לעובר לכשייוולד. לטענת המשיבה טובתו של הקטין להתגורר עם אמו הביולוגית וכי אין בצו ההורות כדי להפוך הלכה למעשה את המבקשת לאמו של הקטין שכן אם אינה מפקירה את ילדה ומונעת ממנו את חפציו.

<u>ההליכים:</u>

12. ביום 11.03.2021 התקיים דיון במעמד הצדדים וב"כ. המבקשת והמשיבה נחקרו וב"כ הצדדים סיכמו טענותיהם. כאן המקום לציין כי עובר לקיום הדיון הגישה המשיבה בקשה לחיוב המבקשת במזונות דחופים עבור הקטין.

13. בהחלטה שניתנה ביום 11.03.2021 נקבע כי יש מקום להמתין עד לאחר קיום פגישת המהו"ת ביחידת הסיוע אשר עתידה היתה להתקיים תוך מספר ימים ובמקביל נקבעו זמני שהות עד למועד הפגישה.

בהודעות הצדדים מיום 16.03.2021 נמסר כי לא עלה בידי הצדדים להגיע להסכמות במסגרת יחידת הסיוע וב"כ המבקשת עתרה למתן החלטה בבקשותיה תוך שציינה כי לטענת המבקשת מסכלת המשיבה את קיום זמני השהות בהתאם להחלטת בית המשפט.

לנוכח האמור לעיל יש ליתן החלטה בבקשות התלויות ועומדות.

דיון והכרעה:

14. אקדים ואציין כי נקודת המוצא ביסודו של דיון זה היא כי המדובר בהליך ראשוני ומצומצם המבוסס על ראיות לכאוריות בלבד. סוגיית מקום מגורי הקטין תיבחן ותוכרע ככל שתוגש תובענה בעניין זה.

15. אין חולק כי המבקשת והמשיבה שתיהן הורי הקטין ר' בעלות זכויות וחובות של הורה כלפי ילדו. הגם שהמשיבה העלתה טענות כאלו ואחרות במסגרת חקירתה אודות הנסיבות שאירעו לטענתה מחוץ לאולם בית המשפט במועד מתן צו ההורות הרי שאין חולק כי הצו עומד בתוקפו ומכוחו למבקשת זכויות וחובות כלפי הקטין ככל הורה אחר בהתאם לחוק **הכשרות המשפטית והאפוטרופסות** תשכ"ב – 1962 (להלן: "החוק").

בהתאם להוראות ס' 15 לחוק, אפוטרופסות ההורים ביחס לקטין כוללת את הרשות להחזיק בקטין ולקבוע את מקום מגוריו. קביעת מקום מגוריו של הקטין נתונה לשני ההורים ובהיעדר הסכמה ביניהם הסמכות להכריע בעניין שבמחלוקת נתונה לבית המשפט (ראו ס' 24-25 לחוק)

גם מקום בו ההורים נפרדו ונקבע כי קטין יתגורר עם אחד מהוריו עדיין נתונים שאר ענייני האפוטרופסות להורים במשותף ועל ההורים לפעול בעניינים אלו בהסכמה ואם לא עלה הדבר בידם יש להביא ההכרעה לפתחו של בית המשפט. (ראו בע"מ 5710/05 **פלוני נ' פלונית** פ"ד ס"א (2) 663 פסקה 11). הדברים חלים בענייננו בבחינת קל וחומר מקום בו טרם התבררה שאלת האחריות ההורית וזמני השהות.

בקשה להעתקת מקום מגורי קטינים נבחנת לאור טובת הקטין ולאחר שמוגשות ראיות לרבות תסקירים וחוות דעת מוחים בהתאם לנסיבות. כאמור לעיל, ההליך שלפני מצוי בשלב התחלתי, טרם בחינה מעמיקה של טובת הקטין וטרם בחינת שאלת האחריות ההורית וחלוקת זמני השהות. בנסיבות אלו העתקת מקום מגורי הקטין אינה יכולה להיעשות בהחלטה חד צדדית. יפה.

נקבע בפסיקה כי רק במקרים חריגים ויוצאי דופן בלבד יאשר בית המשפט את מעבר הקטינים ללא בחינת אנשי מקצוע, גורמי טיפול, בחינת טובת הקטינים והדרכים לשמירה על הקשר עם ההורה האחר [ראו תמ"ש (קריות) 11425-08-12 **פלוני נ' פלונית** (פורסם בנבו, 19.08.2012)- שם נקבע כי העתקת מקום מגורי קטינים יכולה להתבצע רק בהסכמה או על פי החלטת בית המשפט לאחר בחינה מעמיקה של טובת הקטינים או בנסיבות אקוטיות המלוות בהמלצת גורמי רווחה כגון מעבר למקלט חרום].

16. אין חולק כי מקום מגורי הקטין היה בעיר א' שם שכרו הצדדים דירה והתגוררו בה. המשיבה אישרה כי היתה להן כוונה אף לרכוש דירה בעיר א' והיא אשר יזמה והדפיסה המסמכים לצורך כך הגם שלטענתה מעבר לכך לא נעשה דבר לשם קידום רכישת הדירה ב-א' (עמ' 7 ש' 8-11 לפרוטוקול הדיון מיום 11.03.2021). מן האמור לעיל עולה כי הצדדים קבעו מקום מגורי הקטין ב-א'.

כאן המקום לציין כי המשיבה לא טענה כי התקיימו נסיבות חריגות ואקוטיות שהצדיקו העתקת מקום מגורי הקטין קודם בחינת טובתו כאמור לעיל, והאמור בתגובת המשיבה באשר לתחושותיה ולהתנהלות הנטענת של המבקשת אינו עולה כדי נסיבות מעין אלו.

משכך, המשיבה לא היתה רשאית להעתיק מקום מגורי הקטין לעיר ר' בהעדר הסכמת המבקשת ולחילופין ללא החלטה של בית המשפט המתיר לה לעשות כן.

17. המשיבה לא טענה שניתנה הסכמת המבקשת מראש למעבר כל טענתה היא שחשה בדידות וחוסר תמיכה מהמבקשת בעיר א' ולפיכך פנתה להתגורר בבית הוריה לקבלת תמיכתם. המשיבה הפנתה להודעה שנשלחה אליה על ידי המבקשת שם כתבה המבקשת **"יש לנו ילד משותף ועוד ילד בבטן שלי שהבאנו אותו ביחד ואת תקחי עליו אחריות כמו שאני לוקחת ולקחתי... אחר כך את יכולה ללכת לאן שתרצי לא עוצרת בעדך".**

המבקשת נחקרה לעניין הודעה זו והבהירה כי בכך התכוונה לזוגיות ביניהן (ראו עמ' 2 ש' 13-15 לפרוטוקול הדיון מיום 11.03.2021).

לא מצאתי לראות בשלב זה בהודעה האמורה משום הסכמה להעתקת מקום מגורי הקטין. ההודעה עצמה או ההודעות שנשלחו יחד עמה אינן מתייחסות כלל לעניין מקום המגורים ואינן מאזכרות אותו. העתקת מקום מגורי קטין לעיר אחרת היא עניין מהותי המשליך על

מגוון רחב של היבטים בחיי הקטין ובחיי הוריו, ולא ניתן להסתפק בחילופי הודעות כלליות שאינן מתייחסות באופן ספציפי למעבר לעיר אחרת כביטוי להסכמה בעניינים מעין אלו. ממילא וגם על פי טענת המשיבה המדובר לכאורה בהסכמה מותנית שלא השתכללה.

18. כאן המקום לציין כי מעבר הקטין לעיר ר' נעשה לפני כחודש ימים. הקטין הוא בן ארבעה חודשים בלבד, לא נטען כי השתלב באופן כלשהו בעיר אליה הועבר על ידי המשיבה או כי ייגרם לו נזק מהשבתו לעיר שהוסכם כי יתגורר בה ולפיכך אין כל מניעה הקשורה בטובת הקטין מלהורות על השבתו לעיר מגוריו ב-א'.

19. ב"כ המשיבה טען כי הבקשה היא הלכה למעשה בקשה לצו עשה המורה על השבת הקטין ולפיכך לא ניתן להיעתר לבקשה במסגרת הליך מכח החוק **להסדר התדיינויות בסכסוכי משפחה (הוראת שעה)** תשע"ה – 2014.

לא מצאתי לקבל טענות ב"כ המשיבה לעניין זה. ס' 3 (ז)(1) לחוק להסדר התדיינויות בסכסוכי משפחה מתיר לבעל דין להגיש בתוך תקופת עיכוב ההליכים בקשה לסעד זמני לשמירת המצב הקיים. תקנה 12(א)(3) לתקנות **להסדר התדיינויות בסכסוכי משפחה (הוראת שעה)** תשע"ו – 2016 מתירה לכל צד להגיש בקשה לסעד דחוף בעניין הבטחת קשר של קטין עם כל אחד מהוריו.

יש לראות בבקשה לצו מניעה דנן במהותה כבקשה לשמירת המצב הקיים. המצב הקיים הוא מגוריו של הקטין בעיר א'. העובדה שהמשיבה עשתה דין לעצמה והעתיקה מקום מגורי הקטין ללא הסכמת המבקשת אין בה כשלעצמה כדי לשנות המצב הקיים לפיו מקום המגורים המוסכם של הקטין הוא בעיר א'. אם נקבל טענת המשיבה לעניין זה נמצאנו מכשירים פעולות חד צדדיות של העתקת מקום מגורי קטין שנעשו שלא כדין וברי כי אין להורות כן.

יתרה מכך, העתקת מקום מגורי הקטין מהעיר א' לעיר ר' משליכה בהכרח על אפשרות המבקשת לקיום מפגשים עם הקטין. יש בכך לכאורה כדי לפגוע בקיום קשר של ממש בין הקטין לבין המבקשת ולמצער לצמצמו באופן מהותי. לפיכך ניתן לדון בבקשה גם בראי היותה בקשה בעניין הבטחת קשר עם הקטין גם בתוך תקופת עיכוב ההליכים.

21. משכך יש להורות על השבת הקטין לעיר א'. יש מקום לאפשר למשיבה זמן התארגנות לשם כך, אולם לאור הצהרת המבקשת הן בבקשתה והן בסיכומי ב"כ (עמ' 9 ש' 1-3 לפרוטוקול

הדיון מיום 11.03.2021) לפיה היא נכונה לפנות את דירת המגורים לטובת מגורי הקטין והמשיבה כך שלא נדרשת התארגנות למציאת מקום מגורים חלופי ומאחר שממילא נראה מטענות המשיבה שאף העתקת מקום המגורים ל-ר' לא הצריך התארגנות מיוחדת מצאתי לקבוע כי השבת הקטין תתבצע תוך 7 ימים. כל הכבוד! טובת הילד לא רק במילים, אלא במעשים.

כאמור לעיל אין בהחלטה זו כדי לקבוע מסמרות בשאלת העתקת מקום המגורים מקום בו תוגש תביעה בעניין זה וזו תבחן לגופה.

20. באשר לקביעת זמני השהות. כאמור בהחלטה מיום 11.03.2021 אין למעשה חולק כי יש לקבוע זמני שהות בין הקטין לבין המבקשת והמחלוקת בין הצדדים מתייחסת בעיקר להיקף זמני השהות. המבקשת לא ציינה זמנים קבועים בבקשתה ואילו המשיבה טוענת שיש לקבוע מפגש אחד בשבוע ומפגש נוסף אחת לשבועיים בשבת לשעתיים בכל פעם.

בעניין זה ראוי לציין כי הקטין יונק וכי הצדדים חלוקים בשאלה האם הוא ניזון מהנקה בלבד או שהוא ניזון גם מתחליפי חלב. לא מצאתי מקום להכריע במחלוקת זו. גם מקום בו הקטין יונק בלבד וכאמור בהחלטה מיום 11.03.2021 הובהר כי הקטין ניזון גם מחלב שאוב בבקבוק במידת הצורך. לפיכך ניתן לקבוע זמני שהות המתחשבים בכך שהקטין יונק אולם תוך היעזרות בהזנה של חלב שאוב במקרה הצורך.

כאן המקום לציין כי הגם שהמשיבה העידה כי המבקשת טיפלה בקטין שעות מעטות במהלך היום בשל עבודתה הרי שהיא מאשרת כי המבקשת טיפלה בקטין טוב (עמ' 4 ש' 15-18) כך שאין כל מניעה חרף גילו הצעיר של הקטין לקיים זמני שהות תוך התחשבות בעובדה שהקטין יונק.

בשל העובדה שהקטין יונק וגם מאחר שהמדובר בסעד להבטחת קשר שאין בו כדי להכריע בקביעת זמני השהות הקבועים לא מצאתי לקבוע זמני שהות הכוללים לינה ופרקי הזמן בהם יתקיימו זמני השהות יהיו באופן המאפשר הנקת הקטין בפרקי זמן סבירים.

22. **מכל המקובץ לעיל אני מורה כדלקמן:**

א. המשיבה תשיב את הקטין למגורים בעיר א' תוך 7 ימים.

ניתן בזאת צו מכוחו נאסר על העתקת מגורי הקטין מחוץ לעיר א' וזאת עד למתן החלטה אחרת ככל שתוגש תובענה בעניין זה. בכלל זה נאסר על העברת תיקו הרפואי של הקטין לרבות תיק טיפת חלב לעיר אחרת.

ב. **זמני השהות בין המבקשת לקטין יתקיימו באופן הבא:**

בימים ראשון שלישי וחמישי מהשעה 16:00 עד השעה 18:00.

בכל שבת שניה ביום שבת משעה 10:00 עד השעה 12:00. זמני שהות מאוד מצוצמים. האם זה יאפשר לחזק את הליך ההתקשרות בינה לבין הילד? קשה לענות.

עד להשבת הקטין ל-א' בהתאם להחלטה זו תביא המשיבה את הקטין ל-א' לצורך קיום זמני השהות ותאסוף אותו בסיום המפגש בהתאם להוראות ההחלטה מיום 11.03.2021.

לאחר שהקטין יושב לעיר א' בהתאם להחלטה זו המבקשת תאסוף ותשיב את הקטין לצורך קיום זמני השהות בהתאם להחלטה זו. מדוע רק צד אחד אחראי על נטל המעברים?

על המשיבה לצייד את הקטין בכל הנדרש לשם קיום זמני השהות, ניוד הקטין וסיפוק צרכיו לרבות עגלה וחלב שאוב. עוד מובהר כי המשיבה תמסור את הקטין למבקשת ולא תשהה עמה ועם הקטין בעת המפגש. המשיבה רשאית להיות זמינה טלפונית לצורך הנקת הקטין במידת הצורך.

ג. לנוכח נסיבות העניין ומהות ההליך בו התבררה הבקשה, וכן בשים לב לכך שהמדובר בסכסוך משפחתי איני עושה צו להוצאות.

החלטה זו תשלח לצדדים.

מתירה פרסום ההחלטה ללא פרטים מזהים.

ניתנה היום, ד' ניסן תשפ"א, 17 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.

י"ס 59576-02-21 ס' נ' כ'

תיק חיצוני: **סוג זיהוי צד א'**

כרמית חדד, שופטת

1
2